خطایای حاجی میرزا حسینخان سفیر کبیر ایران در اسلامبول و قونسولش میرزا بزرگان در بغداد

حضرت بهاءالله

اصلی فارسی

لوح رقم (124) امر و خلق - جلد 2

۱۲٤ - خطایای حاجی میرزا حسینخان سفیر کبیر ایران در اسلامبول و قونسولش میرزا بزرگان در بغداد

از حضرت بهاءالله در سورة الملوک قوله ابهی ان یا سفیر (حاجی میرزا حسینخان مشیر الدوله سفیر کبیر ایران در اسلامبول) فاجعل محضرک بین یدی الله انک ان لن تراه انه یراک ثم انصف فی امرنا بای جرم قمت علینا و افتریتنا بین الناس ان تکون من المنصفین قد خرجت من الطهران بامر الملک و توجهنا الی العراق باذنه الی ان ورد نافیه و کنا من الواردین ان کنت مقصر الم اطلقتنا و ان لک اک مقصرا لم اوردتم علینا مالا اورد احد الی احدا من المسلمین و بعد وردی فی العراق هل ظهر منی ما یفسد به امر الدولة و هل شهد احد منا مغایرا فاسال اهلها لتکون من المستبصرین و کنا فیه احدی عشر سنین الی ان جاء سفیرکم (میرزا بزرگخان قزوینی قونسول ایران در بغداد) الذی لن یحب القلم ان یجری علی اسمه و کان ان یشرب الخمر و یرتکب البغی و الفحشاء و قد فی نفسه و افسد العراق و یشهد بذلک اهل الزوراء لو تسال عنهم و تکون من السائلین و کان ان یاخذ اموال الناس بالباطل و ترک کل ما امره به و ارتکب کل ما نهاه عنه الی ان قام علینا بما اتبع نفسه و هواه و سلک منهج الظالمین و کتب الیک ما کتب فی حقنا و انت قبلت منه و اتبعت هواه من دون بنیة و لا برهان مبین و ما

تبينت و ما تفحصت و ما تجسست ليظهر لک الصدق من الکذب و الحق من الباطل و تکون علی بصيره منير فاسأل عنه عن السفراء الذين کانوا فی العراق و عن ورائهم عن والی البلدة و مشيرها ليحصحص لک الحق و تکون من المطلعين فو الله ما خالقناه فی شيئ و لا غيره و اتبعنا احکام الله فی کل شأن و ما کنا من المفسدين و هو بنفسه يشهد بذلک و لکن يريد ان ياخذنا و يرجعنا الی العجم لارتفاع اسمه کما انت ارتکبت هذا الذنب لاجل ذلک و انت و هو فی حد سواء عند الله الملک العليم و لم يکن هذا الذکر منی اليک لتکشف عنی ضری او توسط لی عند احد لا فورب العالمين و لکن فصلنا لک الامور لعل تنتبه فی فعلک و لا ترد علی احد مثل ما وردت علينا و تکون من التائبين الی الله الذی خلقک و کلشيئ و تکون علی بصيرة من بعد و هذا خير لک عما عندک و عن سفارتک فی هذه الايام القليل اياک لا تغمص عيناک فی مواقع الانصاف ...و انت يا سفير تفکر فی نفسک اقل من آن ثم انصف فی ذاتک بای جرم افتريت علينا عند هؤلاء الوکلاء و اتبعت هواک و اعرضت عن الصدق و کنت من المفترين بعد الذی ما عاشرتنی و ما عاشرتک و ما رأيتنی الا فی بيت ابيک ايام التی فيها يذکر مصائب الحسين و فی تلک المجالس لم يجد الفرصة احد ليفتح اللسان و يشتعل بالبيان حتی يعرف مطالبه او عقائده و انت تصدقنی فی ذلک لو تکون من الصادقين و فی غير تلک المجالس ما دخلت لترابی او يرانی غيرک معذلک کيف افتريت علی ما لا سمعت منی ... الی ان جعلتمونی مسجونا فی هذه الارض البعيد (ادرنه) ...قتلتم الذی ما تحرف وجهه عن وجه الله العلی العظيم (حضرت نقطة) فلما قتلتموه قام احد من احبائه علی القصاص و لن يعرفه احد و اختفی امره عن کل ذی روح و قضی منه و مضی اذاً ينبغی بان لا تلوموا احداً فی ذلک بل لوموا انفسکم .